

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Infelicitas

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Quum cuiusdam notam appositam deprecantibus familiaribus admissit Claudius Cæsar, dixit, Litura tamen extat. Sciens etiam remissa culpa, manere tamen infamiae prioris vestigium. Alludens ad scripturam, quæ licet spongia deletur, relinquatur tamen rasuræ vestigium.

Appius Claudius pulcherrima classe amissa infesto populo obiectus, cum debitam poenam effugere nullo modo posset, subita coeli tempestate suborta, tutus fuit a damnatione. Itaque cui maritima tempestas perniciam, cœlestis salutem attulit.

Vide, Contumelia.

Infans.

LOCI BIBLICI.

Infantes, in urbium expugnatione referuandi, Deut. 20, 14. Christo oblatis, Matth. 19, 13. (Vide & Marc. 9, 7, 36, 37.) Luc. 18, 15. Infantibus familes non esse oportet, Matth. 19, 14, sicut infantem modo genitum simus, 1. Pet. 2, 2.

Infantia quæ laudanda, Matth. 18, 3, 4. Luc. 18, 19, 1. Cor. 14, 20, Ephes. 4, 14, 1. Pet. 2, 2. Infantia spiritalis, 1. Cor. 3, 1. Vbi infantiam opponit Paulus adultæ ætati, ideoque lactis nomine prima Christianæ religionis tyrocinia significat. Petrus vero, 1. Pet. 2, 2. infantiam priori illi corruptissimæ vitæ opponit, & perpetuum lactis, (id est, veræ & sinceræ doctrinæ Evangelicæ) vium commendat: vnde patet, infantie nomen diuerso respectu & sensu à Paulo, quam à Petro usurpatum.

Ouid. 15. Met.

Editus in lucem iacuit sine viribus infans.

Lucret. 5.

Temporæ puer, ut seuis prosectus ab Indis Nasuta, nudus humi iacet infans in digu. omni Vitis auxilio, cum primum in luminis oras Nixibus ex alio matris natura profudit. Vagantur locum lugubri complet, ut equum st Cui tantum in vita respicit si ansire malorum.

Ouid. 15. Met.

Dam tener & lactens puerique simillimus eno Vere nouo est: tunc herba recens & roboris experte Turgit: & insulda est, & spe delectat agreste.

De infantis filii casu misero Dial. XLIX.

Francisci Petrarca.

Dot.

Infantis filii miserabilem casum fleo. R. Humanum nihil stendit, homini premeditata omnia esse debent, si non sunt: Non casum filii, sed incitiam tuam desse, & conditionis obliuionem. D. Filii infans miseram mortem queror. R. Nulla mors misera, quam mors animæ non sequitur, à quo periculo infans tuus immunis est. D. Infans meus precipitio perit. R. Qualiter quis percat, quod referet modo non turpiter percat, & perire tu pater non potest qui sine peccatis perit. D. Precipitio perit infans meus. R. At Archemorus serpente alii grauide lacto nutricas, alii morbis, qui pene plures illam in ætatem, quam in senectutem incidunt. D. Perit infans meus precipitio. R. Repentina mors innocentibus optanda, nocentibus optanda, nocentibus metuenda est. D. Infans meus ex alto præceps perit. A. Languide percutibus mors durior sepe, & angustia longiores, dolor omnis, eo tolerabilius, quo breuior. D. Perit precipitio infans meus. R. Precipitari, & ruere illius ætatis est proprium, fecit infans tuus, quod faciunt omnes, & si non omnes casu percat. At tu sine illum perisisse, pereundum erat, & feliciter secum agitur prius pereundo, quam vitæ malis implicaretur, quæ quam multa sint, sciunt experti, & intenti. Nemo enim non expertus est, non intenti autem multi, qui quasi somnum vitam agunt, cuius reminisci nequeant experti. Perit innocens infans tuus, qui fortasse, si viueret, nocentissimus perisset. Noli illum in tuto positum deslere, fortunæ minas omnes euasisti, & præoccupauit mortem, quæ illum dilata præoccupasset. D. Lupus meum deuorauit infantem. R. Ista iam verumum est querela. D. Infantis miseri corpusculum lupus rapuit in cavernam iuam. R. Felices animam infantis in cœlum angelii rapuerunt.

Infantes primis 40. diebus neq. rident, cum vigilant, neclachrymantur, sed noctu & per quietem vtrumque interdum faciunt, nec sentiunt magna ex parte, cum icalpantur, & plurimam huius temporis partem dormiunt, in die autem ad vigilandum immurantur, somniantque, sed sero possunt meminisse imaginium. Arist. hist. anim. 7. c. 10.

Infantibus, curandis motus perpetuo vti iubet Plato. Primo, quia motu geniti seruantur. Secundo, quia eiusmodi motione vitæ moderata immoderate agitati omni intermiscetur & natura, tum extrinsecus ab ære lactis resistunt. Tertio, quoniam motus calorem

rem excitat naturalem, corpusque totum æque tractantur. trimentum concoquunt, & digerit per membra. Quæmodi nea excreta fecerit. Sexto, obstruunt aperit, & admodum Septimo, conducit ad augmentum. Octo, membrum quodlibet, & solida, non solum moderate quædam, sed etiam numeri cuiusdam proportionem, motum non vultu graue, Ficini Plat. de leg. dial. 7.

Infelicitas.

DEINITIO ET ETYMOLOG.

Infelicitas, Græce δυστυχία, id est, δυστυχία, id est, infelicitas. Infelicitas & infelicitas descendunt à felix, quod est felicitatem Virgilii. Vixit felices quibus est fortuna peracta. Aliquando significat, quod dicitur infelicitas. Virgilius. Felix quandoque secundum signifi. quare dicitur, dicimus: & infelices, fractum non fecerit. Infelicitas verbum quod est felicitas facio. Cuius oppositum infelicitas infelicitas facio.

POETICAE SENTENTIAE.

Menander in Heroc.

Ὀδύρεος ἦ τίς τῶν αὐτῶν δυστυχία μὲν, Α μὲν ἰσχυρὰς τὴν ὑπερβολὴν ἔχει. Μετρίαν αὖτε, ὅσα καλὰ μὲν αὐτῶν εἴρηται, Quas praemunitate nemo facile crediderit.

Ouid lib. 2. de Pont. ad Maxim.

Diligitur nemo nisi cui fortuna secundæ est. Quæ simul inuoluit, proxima quæque sequit. En ego non paucos quondam munus amans, Dum stant velis auris secundæ meæ, Et serâ nimboſa numerus equarum sentis, Ite mediis lacera super reliquitur æquæ.

Menand. in Enchirid.

Ὀδύρεος ἦ τίς τῶν αὐτῶν δυστυχία μὲν, Τὰ μὲν ἰσχυρὰς τὴν ὑπερβολὴν ἔχει. Ἐπειδὴ ἔχει τὴν κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀρετὴν, Nunquam putabam. Verum fortuna & inexpectata animam suo statim deiecit.

Quam semper animâ maiorem possi aliud meum esse.

Euripides Tragicus.

Κελεύειν δὲ φησὶ κακὰ πρὸς τὴν εὐτυχίαν, Ἐπειδὴ ἔχει τὴν κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀρετὴν, Viro, qui felix aliquando vocatus fuit, Misera est matris, cui sero semper perit fortuna. Nihil dicit, ut cuius fortuna perit.

Eurip. in Antigone.

Ἐπειδὴ ἔχει τὴν κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀρετὴν, Malorum vitam ineam attingimus, Item in Æolo.

Αὐτῶν αὖτε τῶν αὐτῶν δυστυχία μὲν, Τὰ μὲν ἰσχυρὰς τὴν ὑπερβολὴν ἔχει, Νὺξ ἰσχυρὰ τὴν ὑπερβολὴν ἔχει, Τὴν κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀρετὴν, Semper malum aliquod dicit, alterum vero perit. Et quod nouum secutum est deceptum, non dicitur.

Nunc vero semper concoquo intermi animâ maiorem esse.

Dammum, cum à priori malo videntur non esse.

Sophocles in Nauplio.

Τὴν γὰρ κακὰς πρὸς τὴν εὐτυχίαν, Νὺξ ἰσχυρὰ τὴν ὑπερβολὴν ἔχει, Infinitis oppresso malis, Sena. Nox aduenit, quæ dum melior fortuna speraretur.

Menand. in Paracatithea.

Ἐπιτυχίας ἀρετῶν ἰσχυρὰς τὴν ὑπερβολὴν ἔχει, Τὸν πᾶσι τοῖς ἀρετῶν ἰσχυρὰς τὴν ὑπερβολὴν ἔχει, Οὐδὲν δευτέρως τοῖς ἀρετῶν ἰσχυρὰς τὴν ὑπερβολὴν ἔχει, Homo infelix semper plus se sapere putat.

Proximum enim semper plus se sapere putat. Ille, quem sua rationes semper iudicant.

Amphis in Aulpluigo.

Ἐπιτυχίας ἀρετῶν ἰσχυρὰς τὴν ὑπερβολὴν ἔχει, Huiusmodi τὸν κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀρετὴν, Quibus in locis calamitas, si aliqui falli ad ipsos accidero nequamquam gaudeat.

Pilatus in Ceteris.

Ἐπειδὴ ἔχει τὴν κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀρετὴν, Οὐδὲν δευτέρως τοῖς ἀρετῶν ἰσχυρὰς τὴν ὑπερβολὴν ἔχει, Ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ἰσχυρὰς τὴν ὑπερβολὴν ἔχει, Per totum est agendum semper inuenerit si uult.

Abiit mi tranquilli aem Serio me tranquillam quidem ex-
perit.
Semper autem vobis dolores circa exasperantur.

Menander.
Ergo in ois, si de xonitis vntu xei,
Ta' i' d' v' ois p' ois a' d' x' ois i' ois.

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.

Infelicitas nullam familiaris patria, quam solitudo. Franc.
Deus non bona non perfecte largiri voluerit, illum pecuniarū
mens & prudentiæ inopem facit: & sic altero ad-

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.
Infelicitas non est in rebus, sed in hominibus.

Sic calamitas vere prudentem. Sermon. 18. Est autem dictum De-

Archeus Pythagorici Quemadmodum cæcus sine lumen habe-
at, & claritatem visibilem: siue in tenebris degat, semper miser est:
Si infel x semper malus habetur, sius adit inate ia, siue desit: male
enim omnibus rebus vitur. In lib. de doctrina moral. Meminit &
Stobans in sermone De virtute. quæ est in ordine primo.

EXEMPLA PROFANA.

Fuit Troiæ equus semper exitialis. Ob Laomedontis equos pri-
mum vrbs capta est ab Hercule & excita: dein lignea effigie, pari e-
iuentu, venit in hostium potestatem: postremo Chandemi ductu,
cum equus ferro confosus concidisset, fuitiacens ilienibus, quo
minus fores irruentibus obicerent hostibus, impedimento. Sabela
lic. li. 9. c. 4. ex Plur. sermone.

Cm. Sesus, Delobella, Cassius, & Marcus Anton. omnes infelici-
ter perire. cum equum Scianum possiderent. Gell. li. 3. c. 4. 9.

Zenodorus Auliolelem auctorem citat, Cythios vitque adeo di-
uexatos auctores, fuisse ab Amphirytone. vt in proverbium abie-
cerint, ad vobis suis vntu xei, pio maximo cladius & immensis calami-
tibus. Est autem Cythius ex Insulis Cycladibus vna, conuata Dryo-
pidem sua, teste Stephano. Erasmus in Adagis.

Glaucus Hephaestis medicus, eo mortuo, ab Alexandro Ma-
gno cruci affixus est. Plutarchus in Alexandro. Sed vt infelix Glau-
cus, ita crudelis Alexander qui quod per inobedientiam peccasset
Hephaestion, Glaucum ignoantæ nomine luere voluerit, idem.

Desamira apud Sophoclem Trachinis suam infelicitatem con-
iugalem deploiat: quæ a monstrosum Acheloo fluuio expul-
sa multo certamine ad Hercule liberata fuit. Subiade Herculis
vxo, propter affiduas illius peregrinationes atq; pugnas, nouos
semper timores concipiat. Soph.

Ioum. Basilissæ Scotorum rex infelix, regno exutus, ab Eduar-
do II. Anglo, in Gallia tenexatque cæcus obiit, Heitor Boorb.
lib. 14.

Xerxis felicissimi Persarum Regis infelix expeditio contra Græ-
cos, historiarum monumentis contestata. De ea Iuuenalis Sa-
tyr. 10.

Dionysius Iunior, Syraculis expulsus exulauit Corinthi, ibique
ludi magultrum egit. Testis Cicero libro Epistolar. famil. 9. ad Papi-
rium.

Quid. 4. de Ponto eleg. 3.

Ille Syracusia modo formidatus in Sybe,
Vix nauis dicitur reppulsi arte famem.

Paxites Rex Turcarum, Tanberlano victori equum in sensu-
ro subuolauit humeros & scabelli vium præbuit. Vt etiam Vale-
rianus Imperator optimus, Sapori Regi Persarum fecit.

Belsarius Dux exercitus Iustiniani, post tot tantaq; victorias
exoculari mandato Iustiniani iustus: victum in via publica a tūf-
cuntibus emendauit.

Cassius toties triumphator, tertio consul, capitali supplicio affi-
ctus, vitam finiuit.

Polyrates Samio: um Tyrannus, post multos ridentis fortuna
zephyros, ab Orate Cypri præfecto superatus & suspendio affectus
est.

Xerxes qui Ægyptum subegerat, Themistocle victus ab Atta-
bano interfectus est: Artabanus autem ab Artaxerxe occisus.

Mithridates Rex Pontis, qui Annis 50. Romanos variis cladibus
affecerat, Asiam occupauerat. Q. Oppius pro consulens & Aquile-
ium legatum in vincula coniecerat: à Lucullo primum, deinde à
Pompeio superatus, mortem sibi intulit.

Pompeius Magnus tot egit, regis victorias habitis à Cæsar: victus
in Thellalia, iustu Ptoionæ, ad quem in extrema rerum despera-
tione confugerat, interfectus est crudelissime.

Cæsar Iulius victor Maximus C. Cassii, & Decii Bruti 23 vulneri-
bus, in senatu confosus est. Reliqua lege apud Valer. & Polyb. lib. 6.
c. 11. de varietate casuum.

Vide, Beatitudo, Felicitas, Fortuna.

Infernus.

DEINITIO ET ETYMOLOG.

Infernus, Græce, ἄδης, s. d. dicitur. Est eff horridus, tenebrosus &
pœnalis locus dæmonum. B. Thomas secunda sentent. distict.
6. qu. 3.
Infernus in est centro terræ, id est, in medio terræ. Secundum
enndem

SCANTIA